

Een gedicht of een afscheidswoord.
Zomaar wat woorden op papier.
Emoties gegeven,
gevoelens beleven,
met liefde geschreven.
Zomaar wat woorden op papier.

Een moeder sterft altijd te vroeg.
Al wordt ze nog zo oud.
Na 90 jaren is ook jouw tijd gekomen,
We zullen je alleen nog zien in onze dromen.

Jarenlang zijn we trouw naar Venray getogen,
naar het verzorgingstehuis 'beukenrode'.
De laatste tijd dacht ik...
de dood heeft je al gehaald, maar is alleen je lichaam vergeten.
dat was een moeilijke tijd, want je was een beetje ons 'geweten',
Sterker dan de dood is de herinnering, die blijft.
Moge goede herinneringen het verlies verzachten.

Maandavond, zo rond de klok van negen
kreeg je de laatste zegen.
je lichaam schokte,
je adem stakte.
dan..., enkel stilte,
in die kamer van kilte.

Wij volgen één voor één hetzelfde pad
en worden met dezelfde maat gemeten;
ik zie mijzelf bij je bed gezeten
zoals jij bij je eigen moeder zat.
Straks ben je weg en heb je nooit geweten
hoe machteloos we jou hebben liefgehad.

